

ת"פ 20195/01/20 - מדינת ישראל נגד רמי סדן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20195-01-20 מדינת ישראל נ' סדן

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
רמי סדן

הנאשם

גזר דין (ללא הרשעה)

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, הנאשם הוא מחותנו של המתלונן יהודה אטינגר. נטען, כי ביום 1.12.2018 בשעה 19:00 לערך, שהו בתו של הנאשם וחתנו יונתן אטינגר, יחד עם ילדיהם ואחיו של יונתן מתניה ואביו אטינגר בבית המתלונן.
3. באותו המועד, בשביל הכניסה ובחצר ביתו של המתלונן ברחוב נצח ירושלים 62 באפרת, ניסה הנאשם להיכנס לבית, על אף שיונתן ביקש ממנו שלא להיכנס. כשנעמד יונתן בדרכו, דחף אותו נאשם על דלת הבית. המתלונן ובני המשפחה ששמעו את הצעקות ואת גופו של יונתן מוטח בדלת, יצאו לחצר ודרשו מהנאשם לעזוב את המקום, אך הנאשם דחף את המתלונן בכתפו וסטר לו בפניו, קילל אותו ואיים כי יבייש אותו בפני כל הנוכחים ויכנה אותו "מסלק אורחים" בשיעור תורה אליהם שניהם נוהגים ללכת, אז המתלונן סטר לו.
4. נטען כי מתניה ניסה להרחיק את הנאשם, והנאשם נפל לרצפה ומשקפיו נפלו, לאחר שעזר לו לקום והרימו את משקפיו, דחף הנאשם את מתניה וניסה להכות את המתלונן. בתו ההרה של הנאשם נפלה ובתגובה יונתן ומתניה דחפו את הנאשם אל הקיר.
5. לבקשת בני משפחה המתלונן יצא הנאשם מהחצר, אך נעמד על המדרגות המובילות לשביל הגישה אל חצר הבית, גידף את המתלונן. המתלונן ומשפחתו נכנסו לבית וסגרו את הדלת.
6. באישום השני נטען כי ביום 22.5.2019 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, איים הנאשם על עו"ד איתי יחזקאל, המייצג את גרושתו של הנאשם בהליך גירושים, בכך ששלח לו מכתב באמצעות הדואר

האלקטרוני את הדברים הבאים: "... שב עם עצמך או עם בר מוחא, עדיף אחרי שוידאת שמכוניתו לא מתפוצצת גם ביום זה. בפעם הבאה שתכתבו שוב דברים שאינם אמת בסגנון שוק, אמצה זכויותי במשטרה ובלשכה, ואלי גם ננסה לשלוח אליך כמה מידידך בעולם התחתון, שינסו לסביר לך, מה אתה מעולל לעצמך כשאתה מתעלל בילדים ובסבם."

7. במסגרת הסדר הטעון סוכם בין הצדדים, כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מבחן, אשר יבחן גם את סוגיית ההרשעה, כאשר בכפוף לתסקיר חיובי תעתור המאשימה לשל"צ ומע"ת, וככל והתסקיר יהיה שלילי תטען באופן פתוח, כאשר הסגור חופשי בטיעוניו.

תסקירי שרות המבחן:

8. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים אביא מתוכם בתמצית.
9. הנאשם כבן 59 נעדר עבר פלילי. נשוי בשנית אב לחמישה ילדים בגילאי 23-37. הנאשם בעל תואר ראשון במשפטים, כלכלה חינוך ופילוסופיה, ותואר שני בתקשורת המונים. בהתייחס לעבירה שבאישום הראשון צוין, כי ברקע לעבירה, העובדה כי אחת מנותיו שהתה בבית הורי המתלונן, והוא הגיע על מנת למסור נעלי בית שקנה לנכדים בחג. על פיו משפחת המתלונן צעקה עליו ודחפה אותו, והוא נפל לרצפה ומשקפיו נשברו. הנאשם תיאר כי חש מותקף והמום, ודחף חזרה כתגובה לאלימות שהופנתה כלפיו. הנאשם הוסיף, כי הודה בכתב האישום שכן לא רצה כי בתו תעיד. הנאשם שלל את פרטי כתב האישום המתוקן.
10. בהתייחס לאישום השני שלל הנאשם איזמים כלפי עורך הדין. על פיו, נוכח עמדת עורך הדין, כי עליו להעביר סכום כסף ובתמורה לכך יוכל לראות את ילדיו, כתב באמצעות הדואר האלקטרוני את הדברים, כאשר הוא לא התכוון לאיים.
11. שרות המבחן מתרשם כי העבירות בוצעו על רקע תחושות כעס ועלבון עמוקים כאשר בקשותיו ורצונותיו של הנאשם לשמירה על קשר עם ילדיו ונכדיו לא התגשמו. הנאשם תיאר תחושות כאב, תסכול ועוול משמעותי שנעשה לו. הנאשם ביטא קושי בקבלת אחריות והשלכת העבירות כלפי המתלוננים, תוך צמצום חלקיו האלימים והתוקפניים.
12. בהקשר זה ראו גם האמור בתסקיר עמוד 3 פסיקה אחרונה ועמוד 4 פסיקה ראשונה.
13. שרות המבחן עומד בתסקירו על גורמי הסיכון וכן גורמי הסיכוי הקשורים בנאשם. להערכתו רמת הסיכון הינה בינונית-נמוכה.
14. נוכח חומרת העבירות, קושי בקבלת אחריות, וכן גילו של הנאשם ממליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם מאסר מותנה לצד פיצוי. שרות המבחן נמנע מהמלצה בסוגיית ההרשעה, בהעדר נטילת אחריות, ונוכח התרשמותו מהעדר פגיעה ממשית ומיידית בתחום עיסוקו של הנאשם, או בתחומי חייו.
15. ביום 20.5.201 ובתום הדיון בפרשת העונש סברתי, כי ישנו מקום להורות על הגשת תסקיר נוסף, זאת כדי שהנאשם יביא בפני שרות המבחן את עמדתו פעם נוספת.

16. במסגרת התסקיר המשלים סקר שרות המבחן את התרשמותו הקודמת מהנאשם, ומוסיף כי במהלך תקופת הדחייה פגש בנאשם פעם נוספת, והתרשמותם כי הנאשם עודנו מתקשה בקבלת אחריות על ביצוע העבירות, אך מנגד, הביע רצון לשתף פעולה עמם בקבוצה טיפולית, שעשויה להקנות לו כלים להתמודדות מיטבית במצבי דחק או סערת רגשות, וכן תסייע לו בהתבוננות עצמית ראשונית על חלקיו התוקפניים בעת ביצוע העבירות.

17. בהתייחס לסוגיית ההרשעה, שינה שרות המבחן מעמדתו הראשונית. על פיו, הותרת ההרשעה, נוכח דברי הנאשם, עשויה לפגוע בעיסוקו. בהקשר זה מוסיף שרות המבחן, כי הביא בחשבון את העובדה, שהנאשם משולב בהליך טיפולי פרטני מזה כשנתיים וחזות הדעת בעניינו ממסגרת זו הינה חיובית. בנוסף, הנאשם הביע נכונות לקחת חלק בהליך טיפולי בשרות המבחן. שרות המבחן מצוין, כי אם יורה בית המשפט על ביטול ההרשעה, מומלץ על ידם להעמידו במסגרת צו מבחן למשך שנה, כאשר במהלך תקופה זו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית מתאימה. שרות המבחן ממליץ בנוסף על הטלת צו של"צ בהיקף 150 שעות, ופיצוי למתלוננים.

ראיות ההגנה לעונש:

18. הרב רוני קלופשטוק מסר כי הוא מכיר את הנאשם משך 38 שנים מלימוד משותף בבתי מדרש, אירועים משפחתיים, וחברות קרובה. העד ביקש לאפשר לנאשם להמשיך בפעילותו הציבורית.

תמצית טיעוני הצדדים:

19. המאשימה בטיעוניה, ונוכח תוכנו של תסקיר המבחן ביקשה להטיל על הנאשם של"צ ומע"ת בהתאם להסדר שהוצג.

20. המאשימה ציינה כי המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי יליד 1961 שמצוי בתהליך טיפולי משך כשנתיים ימים. מאז אותם אירועים לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. מנגד, הפנתה המאשימה לקושי בנטילת האחריות, השלכת האירוע על המתלוננים, וקושי בהכרה בחלקיו האלימים והתוקפניים. לדברי המאשימה, עניינו של הנאשם אינו נופל בגדר אותם חריגים המצדיקים את ביטול ההרשעה.

21. ההגנה מנגד, ציינה כי נסיבות אותם אירועים הינו חריג. המדובר בנאשם כבן 60 סב ל-7 נכדים, מורה ומחנך אשר כל חטאו שנקלע לסיטואציה זרה לו. צוין, כי הנאשם בנתק מילדיו ונכדיו מאז האירוע, ובכך נענש באופן הקשה ביותר. הנאשם מיוזמתו נטל חלק בטיפול פרטני.

22. בנסיבות אלו עתרה ההגנה להורות על ביטול ההרשעה והעדפת רכיבי ענישה שיקומיים. צוין, כי קיים חשש כי עיסוקיו של הנאשם כמחנך, וכמשפטן -יפגעו כתוצאה מכך, כמו גם הקשר החדש שבנה עם זוגתו.

23. הנאשם בסיום צוין כי הוא נוטל אחריות מלאה על המעשים ומביע צער על מעורבותו בהם. הנאשם הוסיף, כי הוא משמש כמרצה לתקשורת במוסד אקדמי, ומחנך ויש בהרשעה כדי לפגוע בו במגוון תחומים: בחינוך, וביכולת לקבל אישור להחזקת כלי ירייה- נוכח מקום מגוריו.

דין:

24.

המחלוקת הטעונה הכרעה במקרה דנן, נוגעת בשאלה האם בנסיבות המקרה קיימת הצדקה להורות על ביטול ההרשעה והעדפת רכיבי ענישה שיקומיים. לצורך הכרעה בסוגיה זו יש להביא בחשבון את הנתונים הבאים:

- א. הנאשם הינו כבן 60 נשוי בשנית אב ל- 5 ילדים וסב ל-7 נכדים, נעדר הרשעות קודמות.
- ב. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, ומאז אותם אירועים לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.
- ג. המדובר אומנם בשני מקרים אך קיימת זיקה ביניהם, ואף להתרשמות שרות המבחן, ביצוע העבירות נעשה על רקע תחושות כעס ועלבון עמוקים שחש הנאשם נוכח רצונו לשמר את הקשר עם ילדיו ונכדיו.
- ד. להתרשמות שרות המבחן המדובר באדם בעל כישורים וכוחות חיוביים לתפקוד, אשר מתבטאים בסיום לימודיו, שירותו הצבאי ותעסוקה רציפה משך השנים. כן, בפנייה ללימודים אקדמיים ורצון תמידי להתקדם בתחום התעסוקה ובתחומים השונים.
- ה. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהרקע לביצוע הינו חריג. כעולה מכתב האישום, תסקיר המבחן וכן מטיעוני ההגנה בפניי, ביצוע העבירות נעשה על רקע רצונו של הנאשם לתת מתנות לנכדיו לרגל חג החנוכה. בהתאם לכתב האישום עצמו -כניסתו לבית נמנעה, ובסיטואציה זו דחף הנאשם את חתנו שעמד בדרכו. בהמשך, סטר למתלונן, איים וקילל, אך הותקף באותו האופן על ידי המתלונן עצמו, הופל לרצפה ומשקפיו נשברו. לאחר שהוקם -החלו דחיפות הדדיות בין הצדדים עד שהנאשם יצא מהחצר. לטעמי, ונוכח התרחשות זו- יש ליתן משקל יתר לנטילת האחריות בפניי, על פני עמדת הנאשם בשרות המבחן. ראו בהקשר זה גם פרוטוקול מיום 20.5.2021 תחת הכותרת: "דברי הנאשם". (בנוסף: תסקיר מיום 13.5.2021 עמוד 2 פסקה אחרונה וכן עמוד 3 פסקה 1).
- ו. הנאשם מסר, כי העדיף ליטול אחריות מלאה על האירוע, חרף העמדת בתו על דוכן העדים בסיטואציה המתוארת. כאמור, שרות המבחן מייחס את אותן התחושות- צער כאב ותסכול עמוק- גם בהקשר לאירוע שבאישום השני.
- ז. הנאשם נטל מיוזמתו חלק בהליך טיפול פרטי משך תקופה של כשנתיים וחצי, לאחר ביצוע העבירות. בהתאם לשיחה שנערכה עם המטפל, להתרשמותו המדובר באדם שאיננו אלים בתפישותיו או נוטה להתנהגות אלימה, וחוות הדעת בעניינו הינה חיובית.
- ח. במקרה דנן, מציין שירות המבחן בתסקירו המשלים, כי הותרת ההרשעה על כנה, עשויה לפגוע בתעסוקתו של הנאשם. הטעמים לכך נוגעים במספר היבטים: שילובו בטיפול פרטני וחוות דעת חיובית מצד מטפלו, שיתוף פעולה עם שרות המבחן ורצונו לקחת חלק בהליך טיפולי מתאים במסגרתם לרבות במסגרת צו מבחן.

ט. מבלי להקל ראש באירוע, המדובר בעבירות שחומרתן על הצד הנמוך, ודאי בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, ועל כן ניתן לקבוע כי הדרישה להוכחת נזק ממשי וקונקרטי במקרה דנן הינה מופחתת, ודי בטעמים שהובאו לעיל, כדי לבסס מסקנה מספקת בנסיבות העניין לפגיעה כללית כפי שציין הנאשם, בעתידו התעסוקתי ולימודיו האקדמיים, המצדיקים את ביטול ההרשעה.

י. אף בהתאם למבחנים הנוספים שנקבעו בפסיקה ניתן לטעמי לקבוע כי ניתן לסיים את ההליך באי-הרשעה. מבחינת האינטרס הציבורי, הרי שאין המדובר ברף חומרה של עבירות אשר יש בהם כדי למנוע אפשרות לסיום ההליך באי-הרשעה, ואף מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מעלה כי על-פי רוב מוטלים על נאשמים עונשים צופי פני עתיד, כעתירת המאשימה כעת, ולעתים לצד צו של"צ ו/או קנס כספי.

25. ממכלול הטעמים שהובאו לעיל, ראיתי לאמץ את עמדת ההגנה ולהורות על סיום הליך באי-הרשעה, זאת לצד צו של"צ, חתימה על התחייבות וצו מבחן.

אשר על-כן, הנני מורה כדלקמן:

(1) הרשעת הנאשם בדין מבוטלת, וההליך מסתיים באי-הרשעה, תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

(2) צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות. שירות המבחן מתבקש להגיש תכנית של"צ לאישור בית-המשפט עד ליום 1.11.2021. מובהר לנאשם, כי ככל שלא תגובש תכנית השל"צ, או שהוא לא ימלא אחר צו השל"צ, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו, ולגזור דינו מחדש.

(3) התחייבות בסך 3500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן וזאת למשך שנה מהיום.

(4) צו מבחן למשך שנה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.